

Musikförläggaren

Nyheter från SMFF

2009/03

LIFETIME ACHIEVEMENT
ROBERT BROBERG

SPECIALNUMMER!

MUSIKFÖR
LÄGGARNAS
PRIS 2009

Musikförläggaren

2009/03

VÄLKOMMEN TILL MUSIKFÖRLÄGGARNAS PRIS!	3
GALANS VÄRD: OLA HÅKANSSON	4
LIFETIME ACHIEVEMENT: ROBERT BROBERG	5
ÅRETS KOMPOSITÖR	8
ÅRETS TEXTFÖRFATTARE	9
ÅRETS KONSTMUSIK – STÖRRE ENSEMBLE/OPERA	10
ÅRETS KONSTMUSIK – KAMMARMUSIK	11
ÅRETS INTERNATIONELLA FRAMGÅNG	12
ÅRETS NYKOMLING	13
ÅRETS LÅT	14
TIDIGARE VINNARE	15

smff SVENSKA MUSIKFÖRLÄGGAREFÖRENINGEN

Utgivare: SMFF, Box 27327, SE -102 54, Sandhamnsgatan 79, +46(0)8 783 88 00, info@smff.se, www.smff.se

Projektledare:
Anders Lundquist

Skribenter i detta nummer:
Eric Hasselqvist
Anders Lundquist
Kjell-Åke Hamrén

Omslagsfoto:
Bengt af Geijerstam

Ansvarig utgivare:
Monica Ekmark

Grafisk form:
Andy Gunnarsson,
EkotryckRedners AB

Tryckeri:
EkotryckRedners AB

SMFF är de svenska musikförlagens branschorganisation.

SMFF är huvudman för STIM, tillsammans med upphovsmännens föreningar, FST & SKAP.

SMFF representerar musikförläggarna i många andra organisationer samt i den internationella musikkonfederationen ICMP.

VÄLKOMMEN TILL MUSIKFÖR LÄGGARNAS PRIS 2009

Välkommen till den sjunde upplagan av Musikförläggarnas Pris. Galan föddes i samband med SMFF:s 75-årsjubileum 2003. Det var en stor fest med mycket folk, bubbel och glitter. Björn och Benny fick pris, alla var glada och vi kände att priset var värt att satsa på.

De tre följande åren höll vi till på Nalen. Det var trevligt och uppskattat. Ändå kändes det som om den del av musikbranschen som gick så starkt framåt behövde en lite större gala.

Efter att ha varit på fantastiska Ivor Novello Awards i London, som delat ut priser till låtskrivare i över 50 år, kände jag att det är ju något liknande vi borde göra. En festlunch på ett ställe med traditioner, ett ställe som var värdigt våra upphovsmän/låtskrivare samt en efterföljande fest utan en massa media som letar kändisar och skandaler i lokalen. Jag presenterade idén för SMFF:s styrelse och fick genast uppdraget att som festgeneral göra om konceptet. Det var dags att ge Musikförläggarnas Pris den värdighet det förtjänar.

Första året 2006 var vi på Rotundan i Operahuset och flyttade året därpå till Berns, där vi nu samlas för tredje gången för att dela ut Sveriges viktigaste musikpris.

Det känns bra att komma till Berns, där så många Grammisfester hållits genom åren, en lokal som har saknats av många. Nu är branschen tillbaka på klassisk mark via Musikförläggarnas Pris, med den skillnaden att man nu kan feta i många timmar och ändå komma i säng före midnatt...

I år sätter vi ännu fler upphovsmän i centrum än de som vinner priser. Vi anser det vara viktigt att visa vilken enorm bredd av fantastiska, och även internationellt framgångsrika, låtskrivare det finns i Sverige. Något som gör oss unika. Behovet av galan bekräftas både av den ihållande kvaliteten och av den interna förnyingsprocessen: de etablerade upphovsmännen behåller sina positioner, men kompletteras dessutom årligen även av nya intressanta namn.

Musikförläggarna vill med galan hylla Er upphovsmän som faktiskt ser till att vi som jobbar på förlag har ett jobb att gå till varje dag. Upphovsrätten är under attack och det blir viktigare och viktigare att värna om och försvara den.

Så luta er tillbaka, låt maten smaka och låt oss tillsammans saluera våra fantastiska låtskrivare och textförfattare som vi har all anledning att vara stolta över.

Martin Ingeström

VD Universal Music Publishing AB och festgeneral för Musikförläggarnas Pris.

GALANS VÄRD: OLA HÅKANSSON

Under en turné med Secret Service i Sydamerika noterade Ola till sin glädje att folk ropade just "Ola!" på gatorna vart han än gick. Här måste skivbolagets promotionavdelning för en gångs skull ha gjort ett riktigt bra jobb! Det må vara hänt att "Ola" råkar betyda "hej" på spanska, men kanske var detta ett av skälen till att det numera faktiskt står Ola i Lars-Olof Håkanssons väl använda pass. Att Bert Karlsson (som härmed lyckades bli nämnd även i detta sammanhang) konsekvent kallar honom "Hååkan" tycks inte alls ha gjort samma intryck.

Ingen kan väl argumentera emot att Ola Håkansson är ett av den svenska musikbranschens absolut mest kända namn, och har så varit under lång tid. Men vem är han, och vad har han egentligen ägnat sig åt under åren? Den första frågan lär väl inte få sitt svar förrän Ola publicerar sina memoarer någon gång i framtiden, och svaret på den andra frågan beror helt enkelt på vem man frågar.

Den yngre, och eventuellt modernare, delen av dagens musikindustri skulle nog säga att "Ola, det är han som driver musikbolag som Artist Company TEN och som lanserar nya artister som Erik Hassle enligt 360-modellen".

Skivbolagsfolk skulle konstatera att "det var Ola som startade den organiserade svenska musikexporten på allvar med Stockholm Records på 90-talet med artister som The Cardigans, A-Teens, Stakka Bo, Lisa Miskovsky, E-Type och Army Of Lovers".

FOTO: Gunnar Lundmark/SCANPIX

Musikförläggare, som till sin natur tycks vara kalenderbitare, skulle komma ihåg att Ola faktiskt en gång var direktör för Sonets musikförlag, och det var långt innan han grundade exempelvis Stockholm Songs och Publishing Company TEN.

Den idag medelålders popentusiasten, alltså den som köper det vi idag hittar på albumlistans topp 10, minns såklart Ola bäst som internationell popstjärna i Secret Service på 80-talet.

Beger man sig ut på den svenska landsbygden, låt oss säga till Göteborg, så är det dock såklart 60-talsikonen i Ola & The Janglers som nämns. Kanske också den framgångsrika 80-talsperioden som producent och låtskrivare tillsammans med Anders Hansson och Tim Norell för Jerry Williams, The Boppers, Lili & Susie och Ankie Bagger.

Uppsöker man sedan den verkliga hardcore-glesbygden, där man inte ens har en pizzeria, så kanske de lokala förmågorna i första hand minns logdanser på 70-talet till dansorkestern Ola Frukt & Flingor...

Håkansson har också varit framgångsrik A&R och signat en hel del klassiska svenska artister som man normalt sett kanske inte tänker på i "Ola-sammanhang". Den röda tråden genom åren får väl ändå sägas vara en lång rad hitlåtar av olika slag som exempelvis *Dansa I Neon*, *En Dag* och *The Way You Are*, som Ola själv gjorde som duett med Agnetha Fältskog.

Men även "kultursektorn" i Sverige har uppmärksammat Ola. Den riktige filmkännaren minns till exempel såklart Olas insatser som skådespelare i kultrullar som "Ola och Julia" och "En kul grej på vägen till Götet". Även som radioprogramledare lyckades Ola få en stor publik i P4's "Stadshotellet" häromåret.

Sammanfattningsvis kan vi nog alla enas om att få, om ens någon, i musik-Sverige kan visa upp en mer mångfacetterad och imponerande CV än Ola Håkansson.

Eric Hasselqvist

LIFETIME ACHIEVEMENT

Robert Broberg

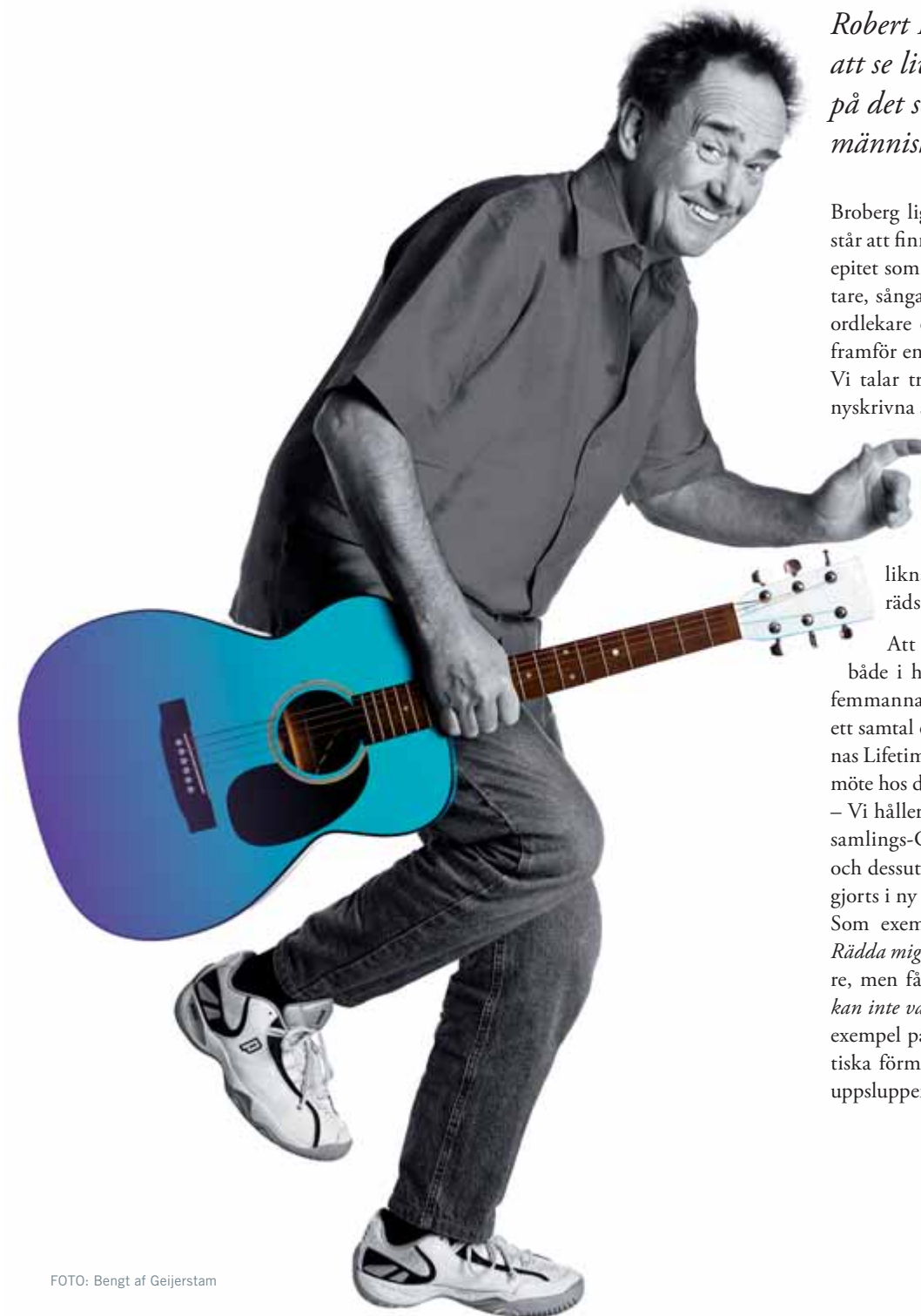

FOTO: Bengt af Geijerstam

Robert Brobergs låtar uppmanar lyssnaren att se livet som ett äventyr. Att lita både på det som finns runt hörnet och på andra människor. Först då kan stora saker hända.

Broberg ligger bakom en av de mest varierade karriärer som står att finna i vårt land. Det är stört omöjligt att uppbringa ett epitet som gör honom rättvisa. Han är kompositör, textförfattare, sångare, musiker, estradör, improvisatör, konstnär, poet, ordlekare och själsläkare. Han trivs lika bra i ett stort band framför en liten publik som ensam inför en desto större skara. Vi talar trots allt om en man som sålt ut åtta Global (fyra nyskrivna shower två gånger vardera).

Robert Broberg har gjort album på både svenska och engelska. Han har använt sig av de flesta populärmusikstilar som existerar, från 50-talets skiffle och rock'n'roll till syntpop, jazz, blues, visor, schlager, soul, pop och något som närmast kan liknas vid rap. Öppenheten tycks total – och finns där rädsla, så är den till för att övervinnas.

Att han fyller 70 nästa år är svårt att tro. Han turnerar både i höst och i vår, tillsammans med ett nytt, samspelt femmannaband. När vi träffas på Café Rival i Stockholm för ett samtal om den karriär som nu belönas med Musikförläggarnas Lifetime Achievement Award, har han just varit på ett lyckat möte hos den grafiske formgivaren John The Fisherman. – Vi håller på och sammanställer bildmaterialet för en dubbel samlings-CD, som innehåller kända låtar, konsertfavoriter och dessutom en del låtar som arrangerats om, utvecklats eller gjorts i ny tappning, berättar Broberg. Som exempel på det sistnämnda nämner han nya singeln *Rädda mig*. En låt som förekommit i olika sammanhang tidigare, men fått nya ackord och delvis även nya ord. Låten *Man kan inte vara glad jämt* finns med i en liveupptagning som ger exempel på Brobergs samspel med publiken. Hans karakteristiska förmåga att ta med alla på en resa som täcker allt från uppsluppenhet till bråddjup – och upp igen.

förts. →

– Jag har ibland lekt med tanken på att boka en scen, sätta upp affischer och sedan inte förbereda något alls, mer än att befinna mig i det liv jag lever nu och bara se vad som händer, avslöjar han. – Det grundar sig säkert delvis i lättja, men något händer ju när man går in på en scen. Det kan bli tomt och innehållslöst, det kan bli praktfiasko, men det kan också bli helt jävla underbart. Oväntat. Befriande fräscht. Och omöjligt att upprepa.

Broberg har fått mycket beröm för sin ekvilibristiska förmåga att leka med ord och samtidigt ladda resultatet med ett filosofiskt innehåll. Som vokalist är han emellertid oförtjänt underskattad. Han började faktiskt som folksångare med Woody Guthrie i repertoaren innan han kom på att han kunde skriva själv. Hans personliga, töjbara röst passar lika bra till bagateller som till känsloladdade livskrisballader där man kan höra en knappål falla. Att nästan ingen reflekterar över vilken naturlig sångare han är, kan ses som ännu ett tecken på hans gåva: han får det att verka så enkelt.

”Jag är född med ett oändligt uttrycksbehov”

ROBERT BROBERG

Kärt barn har många namn. Vi har genom åren känt honom som bland annat Robert Karl Oskar Broberg, Robban, Zero och Robert Broberg. Man får gå till 70-talets David Bowie för att hitta någon som så oförskräckt växlat mellan stilar och alter ego, men ändå förblivit så igenkännlig.

Historien om hur Broberg blev skifflekung (genren som i Europa föregick rock'n'roll) är ganska uttjatad, men har sin plats i historien: Broberg gick på Konstfack i Stockholm och hittade 1957 på att han hade en skifflegrupp. Ryktet spred sig och plötsligt hade bandet som inte existerade fått en spelning på Lorry i Sundbyberg. Han lyckades finna ett band och på den vägen var det.

Det stora genombrottet kom via TV-programmet Hylands Hörna och i en Gröna Lundsrevy gjorde han succé med *Kofian*, en egen låt. En annan originalkomposition, *Maria-Therese*, gick 1967 direkt in på första platsen på Svensktoppen. Därefter följde en lång rad hits i varierande stilar. Lekfulla låtar med lätt anslag. *Det som göms i snö* och *Jag måste hejda mig* visade ett släktskap med Povel Ramel (ingen var väl förvånad när Broberg 1989 erhöll det av Ramel instiftade Karamelodiktstipendiet).

Båtlåt var en vacker, jazzig schlagerballad med snygga harmonier

och en varsamt ordvitsande text om två båtar som blir förälskade i varann. Det hämningslösa barnprogrammet *The Pling & Plong Show* stimulerade fantasin hos undertecknad, som då var i femårsåldern och hans album ”Tjejer”, med välbekanta damer som *Barbara*, *Ingela* och *Carola*, är än i dag en klassiker som framkallar nostalgi hos de flesta.

En sökare har han alltid varit. Därför nappade han när Thomas och Mikael Wiehe föreslog ett samarbete.

– Jag tyckte Hoola Bandoola var oerhört bra och när jag åkte på turné med dem kändes det som rätt grej. Men det blev problematiskt eftersom jag vågade att skriva den typen av texter. Jag var skeptiker och skrev låtar som *2+2=5*.

I svensktoppslägret tyckte de att han hade rymt. Till slut visste han inte var han hörde hemma. Att det dessutom fanns exempel på folk som privat uppträdde tvärtemot de ideal som de utåt framhöll gjorde honom inte mindre fundersam.

– Jag är fortfarande en sökare, men att man har en viss hand

med ord och melodier behöver inte nödvändigtvis betyda att man har lättare att förstå politik eller sitter inne med några lösningar. Därmed inte sagt att jag är ointresserad.

Till slut bestämde han sig för att flytta till New York. Där uppskattade han både anonymiteten och det kulturella utbudet.

– Jag behövde komma iväg. När jag gick på gatan där var det ingen som brydde sig om mig. Jag hade haft framgångar där hemma, men också kommit på kant med media och själv börjat ifrågasätta min inblandning i proggen.

New York erbjöd dock ingen långvarig lösning och det hade kunnat sluta illa. En dag fick Broberg dock en sorts insikt som gav tröst.

– Tanken slog mig att om detta enorma flöde av människor, detta kaos som är Manhattan, kan fungera så borde väl jag kunna göra det! Dessutom fick jag tillbaka lusten att skriva på svenska när jag kom hem.

Han poängterar att allt han beskriver rymmer olika doser av slump, även om man i efterhand gärna vill förstå och finna mönster.

Kring 1980 tvivlade Broberg på sitt yrkesval och började jobba som hamnarbetare. Där han gick mellan intensiv köld och hetta och packade citroner undrade han ofta sorgset vad som skulle bli av honom. Allt såg ganska hopplöst ut när han åkte hem en dag. Han försökte som vanligt undvika att få cykeldäcken att hamna i vagnspåren när någon som satt uppe i ett krantorn plötsligt ropade ”Robban! Borde inte du vara hemma och skriva låtar?” Och då insåg jag att det förstas var precis det jag borde göra. Jag ville bara flyga upp till den som vrålat och tacka honom. Så föddes Zero. Nystarten som ledde till den Robert Broberg vi känt sedan början av 80-talet.

– Innan dess kollade jag för mycket på vad andra gjorde, erkänner han. Härmade både genrer, kläder och frisyurer. Jag fann dock något som stämde med mig i samarbete med den dåvarande teaterchefen Pi Lind, som lät mig sätta upp föreställningar på Komediteatern på Gröna Lund (i dag kallad Gröna Lundsteatern). Broberg testade här sina experimentella ensamshower, där det inte handlade om uppvisning, utan ett samspel med publiken, ett förtroende för dess förmåga att själv bidra.

Här föddes den Robert Broberg som i ena stunden var minutiöst förberedd, för att i nästa tvingas bläddra i dagstidningen för att hitta uppslag till ytterligare ett extranummer.

– Jag flyttade faktiskt direkt från Gröna Lundsteatern, med dess 250 sittplatser, till Globen. Skillnaden var inte så stor som man kan tro.

Den kreativa processen är, inte oväntat, en ständig källa till fascination för Robert Broberg.

– Det bästa man skriver kommer ofta lätt och snabbt, men föregås av en lång process som man kanske inte ens är medveten om själv. Jag vill gärna tro att ”allt kommer till den som har tid att vänta”, men visst kräver låtskrivandet också att man regelbundet sätter sig vid pianot eller plockar upp gitarren. Oftast krävs det också något dramatiskt – positivt eller negativt – för att jag ska sätta igång. En undran inför vad som pågår. Att göra en låt om det kan vara att ta en nacksving på problemet. En ny kärlek kan förstas ge upphov till de flesta sorters känslor: eufori, ilska, hopp och besvikelse.

Till sist fick Robert Broberg frågan vilken som varit hans främsta drivkraft genom åren: att tillfredsställa sig själv eller publiken, att tjäna pengar, få respekt eller berömmelse?

– Det är en kombination av allt det där – i större eller mindre andelar. På 60-talet var jag ju väldigt pank och då var drivkraften att försörja mig och mina barn. Att bli ”rik” trodde jag inte ens var möjligt, det var aldrig riktigt med i bilden. Att under en viss period kunna inbringa mycket pengar genom exempelvis en hit, kan förstas ge en viss typ av lycka. I synnerhet som ekonomiskt oberoende kan frigöra möjligheten att tänka friare. Respekt från kollegor har också periodvis varit en viktig sak, liksom publikens gensvar. Egentligen gör jag i grunden allt för min egen skull – men jag vill gärna få bekräftat att det sker på ett bra sätt! avslutar Robert Broberg leende.

Anders Lundquist

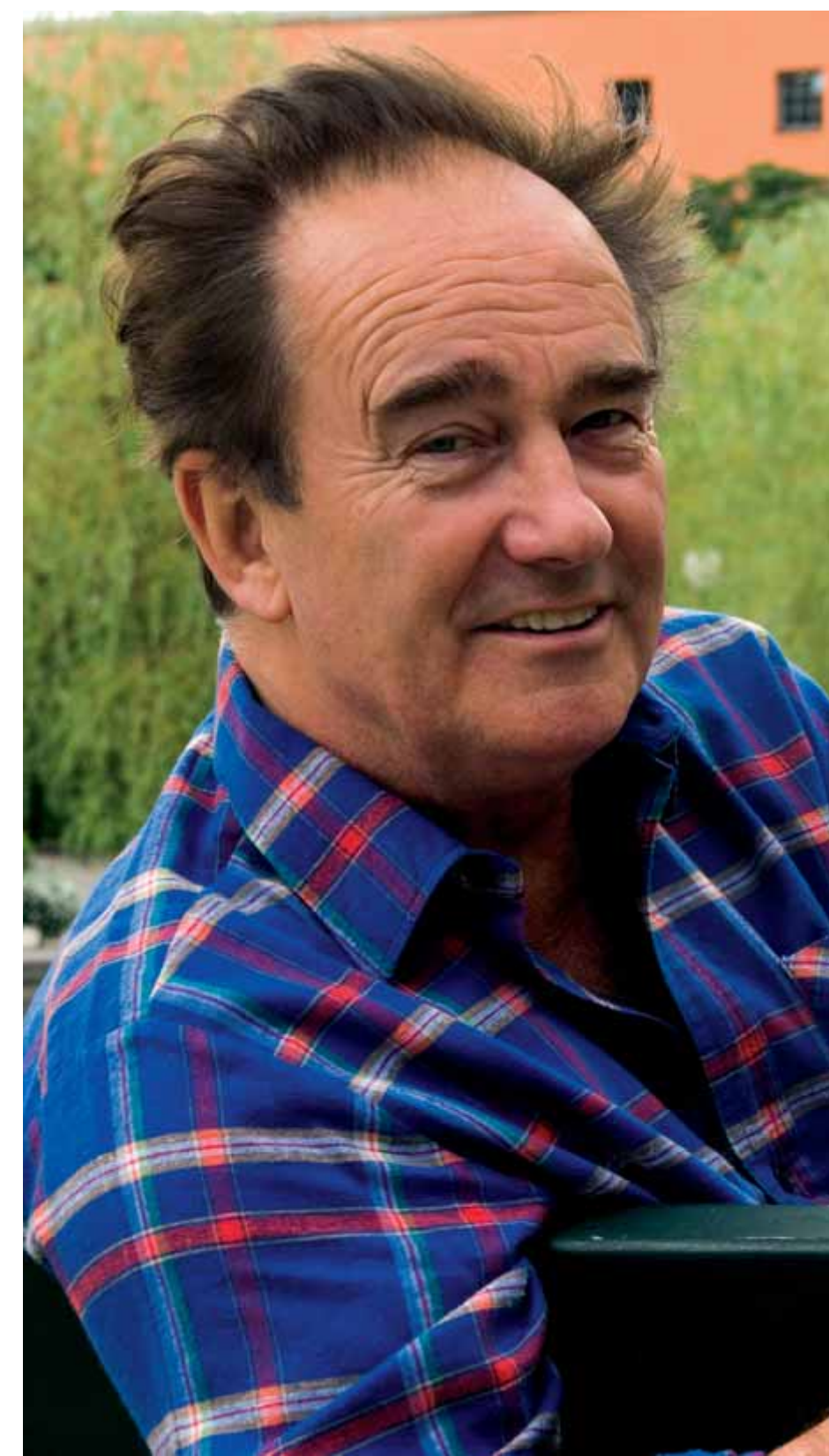

FOTO: Per Arvidsson

ÅRETS: KOMPOSITÖR

Anders Hansson

[Applebay Songs/Kobalt Music Publishing]

Anders Hansson har under mer än 20 år varit en säker leverantör av modernt producerade pophits åt exempelvis Lena Philipsson, BWO och Alcazar. Både som upphovsman och producent. Det senaste året har han firat triumfer som co-writer och producent av hela Agnes album Dance Pop Love med svenska och internationella hits som *Release Me* och *Love Love Love*.

FOTO: Monika Marowska

Anna Ternheim

[EMI Music Publishing Scandinavia]

Anna Ternheim debuterade 2004 som vemodig och sparsmakad singer/songwriter men har under tre album utvecklat en alltmer storslagen popmusik. Den begränsade förstaupplagan av Ternheims senaste album *Leaving On A Mayday* är det mest genomproducerade hittills. Den flerfaldigt grammysbelönade 31-åringen har på senare tid haft sin bas i New York, där hon skrivit material och uppträtt regelbundet. Nyligen aktuella *What Have I Done* är en av hennes största låtar hittills.

Nadir "RedOne" Khayat

[Sony/ATV Music Publishing Scandinavia]

RedOne har varit aktiv låtskrivare och producent sedan 2003. Hans specialitet är rytmiskt drivna klubbgenrer som house, hip hop och R&B, men han kan också göra rock och pop. Genom åren har han skrivit till många internationella artister såsom Christina Milian och Enrique Iglesias men 2008 var verkligen hans år då han arbetade med Michael Jackson och var co-writer på Lady Gagas *Just Dance*, *Poker Face* och *Lovegame*.

FOTO: Kia Naddermer

Martin "Max Martin" Sandberg

[Maratone/Kobalt Music Publishing]

Sedan sina världshits med Britney Spears och Backstreet Boys har Martin behållit sin position som en av världens mest efterfrågade och framgångsrika låtskrivare. Det senaste året har han bland annat försett Katy Perry, Pink, Britney Spears och Kelly Clarkson med låtar, ofta i samarbete med artisterna själva.

FOTO: Monika Marowska

Anna Ternheim

[EMI Music Publishing Scandinavia]

Med sitt precisa bildspråk och sin vemodiga ton sällar sig Anna Ternheim till en tradition av nordiska rockpoeter med låter ändå bara som sig själv. På sitt senaste album *Leaving On A Mayday* förvandlar hon på sitt typiska sätt melankoli till livsbejakande skönhet.

FOTO: Sandra Löf

Annika "Hello Saferide" Norlin

[Family Tree Music/EMI Music Publishing Scandinavia]

Vare sig hon skriver på svenska eller engelska, låttexter eller tidningskolumner, har Annika Norlin ett igenkännligt språk. Ibland berättar hon en historia, andra gånger lanserar hon en tankegång som hon sedan synar ur olika perspektiv. Resultatet är alltid träffsäkert och ofta tänkvärt.

ÅRETS: TEXTFÖRFATTARE

FOTO: Andreas Pastor

Mårten "Promoe" Edh

[JuJu Publishing/Universal Music Publishing]

Som frontman i Looptroop byggde Promoe upp både kredibilitet och following. Att han sedan gick och skrev en av sommarens mest efterhågsna dängor med *Svennebanan* är egentligen bara toppen av ett isberg. Hans textförfattande är eget, smart och svängigt.

FOTO: Pär Wickholm

Per "Plura" Jonsson

[Universal Music Publishing]

Från det sena 70-talets snärtiga postpunklyrik till den naturlyriska romantikern har "Plura" alltid haft ett eget tonfall. Att han på senare år även breddat sitt skrivande till att täcka böcker och matspalter tycks bara göra hans textförfattande gott. Trots ett högt tempo tycks han aldrig förlora kvalitetskontrollen.

ÅRETS: KONSTMUSIKPRIS – större ensemble/opera

FOTO: Teo Krijgsman

Klas Torstensson

Polarhavet, för symfoniorkester

Klas Torstensson (f. 1951) är en i huvudsak självlärd och mycket originell tonsättare som sedan länge bor och verkar i Nederländerna. Med verk som *Stick on Stick* för orkester erhöll han redan 1990 högt internationellt anseende som han sedan dess både vidmakthållit och fördjupat. Hans musik spelas på alla de stora festivalerna och han skriver för framstående musiker, ensembler och orkestrar från hela världen. Hans mest kända verk är den stora operan *Expeditionen* som uruppfördes konsertant i Concertgebouw i Amsterdam 1999. 2009 var Klas Torstensson "Varens tonsättare" hos Sveriges Radios Symfoniorkester/Berwaldhallen.

FOTO: Moona Björklund

Daniel Nelson

Symphony, för symfoniorkester

Daniel Nelson (f. 1965) är född och utbildad i USA men verksam som kompositör i Sverige sedan 1992. Han har arbetat över hela världen och hans musik spelas lika ofta i Norrland som i New York. Sedan genombrottet år 2000 med klarinettkonserten har han i första hand skrivit för orkester. Under 1990-talets senare år utvecklade han ett nära samarbete med Sundsvalls kammarorkester som bl.a. resulterade i en konsert för tuba, vilken numera tillhör standardrepertoaren för detta instrument. Hans musik har medverkat i SVT:s Tittarnas Önskekonsert från Skansen och flera gånger vid de TV-sända trettondagskonserterna i Berwaldhallen.

Jonas Forssell

Death and the Maiden, opera i två akter
Libretto: Ariel Dorfman

Jonas Forssell (f. 1957) är en av sin generations mest framstående musikdramatiska tonsättare. Hans genombrott med *Riket är ditt* (1991) resulterade i Svenska Dagbladets operapris och det tyska Wolf Ebermann-priset. Operan *Trädgården* – som han komponerade på uppdrag åt Drottningholms Slottsteater (baserad på Magnus Florins roman om den svenske blomsterkungen Carl von Linné) – utsågs av Financial Times till en av världens sex bästa föreställningar 1999. 1996-98 var Jonas Forssell konstnärlig chef för Norrlandsoperan. Sedan 1999 är han tonsättare på heltid och verkar för närvarande som Malmö Operas huskompositör.

FOTO: Josef Doukhalil

Anders Eliasson

Quo Vadis, för kör och orkester [Gehrmans Musikförlag]

Anders Eliasson (f. 1947) är en av Sveriges mest uppmärksammade tonsättare och har fått en lång rad utmärkelser för sin musik. Hans långt drivna handlag med det musikaliska hantverket brukar ofta lyftas fram i program- och verkkommentarer, liksom hans förmåga att omsätta hantverksskickligheten i konstnärligt resultat. Många menar rentav att han skapat ett eget tonspråk, vilket sägs bygga på hans arbete med olika tonförråd (modi) vars konstruktioner vilar på en mycket sträng lagbundenhet.

Anders Eliasson har även undervisat i komposition, bl.a. vid Sibeliusakademien i Helsingfors.

FOTO: Thomas Hukkelberg

Sten Sandell

Munnen, elektroakustisk musik

Sten Sandell (f. 1958) är pianist och tonsättare med särskild inriktning mot det improvisatoriska, både som musikutövare och tonskapare. Hans musik utspelar sig ofta i fältet mellan det akustiska och det elektroniska, där pianot och rösten integreras på många olika sätt. Han talar själv om "musik på insidan av språket, där verklig integration mellan musik och text kan äga rum".

Han har utvecklat ett nära samarbete med pianisterna Mats Persson och Kristine Scholtz, vilket har gett viktiga avtryck i hans konstnärliga gestaltning. Bland Sandells produktioner märks särskilt cd:n Songs.

Fredrik Hedelin

Myt, för piano

Fredrik Hedelin (f. 1965) har förutom studier inom flera musikområden - komposition, orgel och piano för att nämna några – även universitetsstudier i filosofi och estetik bakom sig. Han började komponera redan i tonåren och har med åren kommit att spelas på ett flertal musikfestivaler. Han har bl.a. skrivit för Radioteatern, Musica Vitae, Sveriges Radio och IRCAM. Mellan 1998 och 2000 var han Composer in Residence vid SR. 2002 mottog han det lilla Christ Johnson-priset. Han arbetar med både instrumental- och elektroakustisk musik och har ofta använt algoritmiska metoder i sitt komponerande. Musiken har betecknats som rytmisk, gestiskt kraftfull, energisk och tidvis virtuos.

Per Mårtensson

Devotion, för flöjt

Per Mårtensson (f. 1967) undervisar sedan 1996 på Gotlands Tonsättarskola, där han sedan 2001 även är konstnärlig ledare. 2007 var han gästprofessor i Bloomington vid Indiana University. Han har ägnat sig främst åt den instrumentala musiken, men även intresserat sig mycket för blandformer mellan instrumental- och elektroakustisk musik.

År 2000 fick han Christ Johnsons lilla musikpris för sin *Violinkonsert* (som rekommenderades vid EBU:s Rostrum 1998) och 2008 mottog han det stora Christ Johnson-priset för *Flöjtkonsert*. Mellan 2001–2003 var han Composer in Residence vid Musikradion P2.

FOTO: Johan Ljungström

Stefan Lindgren

Pianotrio, för piano, violin och violoncell

Stefan Lindgren (f. 1960) är pianist och tonsättare, utbildad i Stockholm och vid Juilliard School i New York. Han har lång erfarenhet som orkesterpianist, först hos Radiosymfonikerna och sedermera hos Kungliga Filharmonikerna där han fortfarande är verksam. Under senare delen av 1970-talet framträdde han som pianosolist av egna verk med nämnda orkestrarna. Han har bl.a. komponerat för dåvarande Örebro Kammarorkester och häromåret uruppfördes det uppmärksammade Poem för orkester av Uppsala Kammarorkester under Mats Rondins ledning.

ÅRETS: INTERNATIONELLA FRAMGÅNG

FOTO: Torbjörn Andersson/Pressens bild

Björn Ulvaeus & Benny Andersson

[Universal Music Publishing]

De fortsätter att vara produktiva, men det är med Mamma Mia! som Björn och Benny fortsätter att dominera de internationella musikscenerna. Musiken och filmen må vara ett hopkok av låtar som oftast har 30 år eller mer på nacken, men vilka låtar det är. Nu finns dessutom BAO på engelska. Ska nyligen Kristina från Duvemåla efter Carnegie Hall-konserten bli nästa utlandssuccé?

FOTO: Kia Naddermier

Martin "Max Martin" Sandberg

[Maratone/Kobalt Music Publishing]

Max Martin har gått från klarhet till klarhet sedan han lämnade rollen som frontfigur för hårdrockande It's Alive för att skapa världshits. Bland 2008 års hits märks *So What* med Pink, *My Life Would Suck Without You* med Kelly Clarksons, *I Kissed A Girl* och *Hot n Cold* med Katy Perry, samt den i USA kontroversiellt betitlade *If U Seek Amy* med Britney Spears.

Nadir "RedOne" Khayat

[Sony/ATV Music Publishing Scandinavia]

Få artister har dominerat etern så mycket som Lady Gaga det senaste året. RedOne har varit med och skrivit både *Just Dance*, *Poker Face* och *Lovegame* med henne. Bland andra aktuella hits märks *Fire Burning* med Sean Kingston. RedOne var dessutom involverad i komponerandet av ett halvdussin spår på det senaste albumet med New Kids On The Block, *The Block*, som han också producerade stora delar av.

Anders Hansson

[Applebay Songs/Kobalt Music Publishing]

Han har legat bakom ett otal hits sedan han i mitten av 80-talet började göra väsen av sig via diverse Sonet-singlar. Senast är det samarbetet med Agnes som erövrar Europa och börjat skapa vågor även i USA. Som röd tråd genom Anders sound finns en elektronisk touch, ett skandinaviskt melodisinne och ett dansant driv. Anders Hansson står för populärmusik när den är som mest medryckande.

Pontus Hjelm & Jimmie Strimell (Dead By April)

[EMI Music Publishing]

Huruvida Dead By April vill kalla sin musik emo kan debatteras, men låtskrivarparet Hjelm/Strimell tillhör definitivt den generation som förenar det hårda, det vemodiga och det melodiska. Deras hit *Losing You* fick tidstypiskt nog draghjälp som vinjettmusik till en TV-serie. Ännu en bekräftelse på att synkronisering får allt större plats i marknadsföring av musik, oavsett genre. Men de är också ett liveband som levererar.

FOTO: Dennis Blomberg

Adiam Dymott

[EMI Music Publishing Scandinavia]

Uppsalatjejen Adiam kom in i musikbranschen genom att arbeta som allt-i-allo på Cosmos-studion i Skärmarbrink. Snart inledde hon ett samarbete med Thomas Rusiak. Adiam gjorde stort intryck på alla med sitt explosiva framträdande i P3 Guld och hennes varierade debutalbum fick ett fint bemötande.

ÅRETS: NYKOMLING

FOTO: Peter Bergstrand

Mattias "John ME" Edlund

[Manus]

John ME lät först höra av sig som sångare i The Motorhomes. Därefter har han bl.a. ägnat sig åt civilia jobb och familjebildande innan han åter fick suget efter att göra musik. Hans soloalbum *I Am John* uppvisar en fot i 80-talet och en i nuet. Hiten *Love Is My Drug* premiärspelades på P3 Guld och blev bland annat tvåa på Tracks.

FOTO: Erik Svensson

Mawule "Lazee" Kulego

[2Stripes/Warner/Chappell Music Publishing Scandinavia]

Lazee hade en rörig uppväxt i Skåne och London men tog sig i kragen och har blommat ut som en av landets mest oförutsägbara artister. Med rötterna i hiphop kombinerar han numera många olika genrer och samarbetar lika gärna med ett rockband som Neverstore som med Adam Tensta. Debutalbumet *Setting Standards* levde definitivt upp till sin titel.

ÅRETS: LÅT

Hurtful (Erik Hassle)

Gustav "Grizzly" Jonsson, Markus "Mack" Sepehrmanesh, Tommy Tysper, Erik Hassle [Publishing Company Ten, Sony/ATV Music Publishing Scandinavia]

Erik Hassle är en av årets stora svenska sensation och *Hurtful* hans mest uppmärksammade låt. Hassles själfulla svenska soul gjorde många internationella skivbolag intresserade. Hans låtar gör sig lika bra i full produktion som i akustisk kostym. Att döma av debutalbumet har den unge artisten med den spännande rösten och excentriska frisyren framtiden för sig.

Release Me (Agnes)

Anders Hansson, Sharon Vaughn, Agnes Carlsson [Applebay Songs/Kobalt Music Scandinavia, Sharobella Music/Kobalt Music Scandinavia, Estrellita Music]

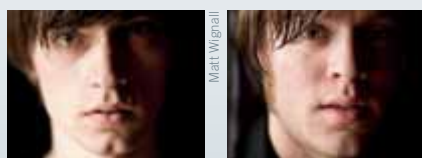
Sedan han på allvar fick fäste i branschen i mitten av 80-talet har Anders Hansson regelbundet vistats på hitlistorna som både upphovsman och producent. Samarbetet med Agnes uppstod med perfekt tajming och deras erövring av världen med dansant kärlekspop tycks bara ha börjat. Agnes sa att de hade som mål att göra den optimala föreställningen, men låtarna fungerar även efter att festen startat.

So What (Pink)

Martin "Max Martin" Sandberg, Johan "Shellback" Schuster, Alecia "Pink" Moore, [Maratone/Kobalt Music Scandinavia/EMI Music Publishing Scandinavia]

I september 2008 blev *So What* den första av Pinks singlar att nå förstaplatsen i hennes hemland, USA, där den nådde trippel platinastatus. Den nådde också förstaplatsen i 25 andra länder. I Sverige nådde den andraplatsen på singellistan.

Dance With Somebody (Mando Diao)

Gustav Norén, Björn Dixgård [Universal Music Publishing]

Det krävs mod för att lämna välbekanta musikaliska jaktmarker för det okända. Mando Diao från Dalarna hade erövrat hela Europa med sin energiska gitarrock med rötterna i 60-talet när de på albumet *Give Me Fire* i allmänhet, och denna singel i synnerhet, blandade in dansmusik i sitt sound. Det hela blev lika lyckat som när deras andliga förfäder på 70-talet Rolling Stones involverade disco i sitt sound.

MUSIKFÖRLÄGGARNAS PRIS: TIDIGARE VINNARE

2008

Årets kompositör: Bobby Ljunggren (LIONHEART MUSIC)

Årets textförfattare: Lars Winnerbäck

Årets svenska låt: Hannes Lindgren, Andreas Broberger och Adam Taal Eriksson för *My Cool* (EMI MUSIC PUBLISHING SCANDINAVIA)

Årets internationella framgång: Andreas Kleerup och Robin Carlsson (ROBYNSONGS/UNIVERSAL MUSIC PUBLISHING)

Årets nykomling: Adam Taal Eriksson, alias Adam Tensta

Årets mest spelade låt: Michel Zitron, Vincent Pontare och Sophia Somajo för låten *If Only You* (AIR CHRYSALIS SCANDINAVIA)

Årets konstmusikpris – Kammarmusik:

Britta Byström - *Strövtåg i hembygden*, för stråksextett

Årets konstmusikpris – Större ensemble/opera: Victoria Borisova-Ollas *The Ground Beneath Her Feet* (UNIVERSAL EDITION)

Lifetime Achievement: Sven-David Sandström (GEHRMANS MUSIKFÖRLAG)

2007

Årets textförfattare/Årets kompositör: Ola Salo (MADHOUSE/UNIVERSAL MUSIC PUBL)

Årets svenska låt: Erik Althoff för Oh Lauras *Release Me* (RVIERA STOCKHOLM MUSIC PUBL)

Årets internationella framgång: Peter, Björn & John (EMI MUSIC PUBL)

Årets nykomling: Salem Al Fakir (AL FAKIR SONGS/EMI MUSIC PUBL)

Årets konstmusikpris – Kammarmusik: Hanna Hartman (MANUS)

Årets konstmusikpris – Större ensemble/opera: Anders Eliasson (GEHRMANS)

Årets mest spelade låt: *7milakliv* skriven av David Stenmarck och Martin Stenmarck (PEERMUSIC)

Lifetime Achievement: Thore Skogman (SCANDINAVIAN SONGS)

2006

Årets textförfattare/Årets kompositör:

Anders Hansson och Alexander Bard (SAPHARY SONGS/APPLEBAY SONGS - BULLDOZER MUSIC/UNIVERSAL MUSIC PUBL)

Årets största internationella framgång: Max Martin (MARATONE/BMG MUSIC PUBL/KOBALT MUSIC)

Årets mest betydelsefulla konstmusikverk:

Eleven Gates, för orkester - Anders Hillborg (EDITION PETERS)

Årets bästa svenska låt/verk: *Sing For Me* av Andreas Johnson och Peter Kvint (EMI MUSIC PUBL - BMG MUSIC PUBL)

Årets nykomling: Jonas Altberg (WARNER/CHAPPELL MUSIC)

Lifetime Achievement: Georg Riedel

2005

Årets bästa svenska låt/verk: *Alla vill till himlen*

av Jason Diakité och Måns Asplund

Årets nykomling: Laleh Pourkarim

Årets största internationella framgång:

Jerk It Out av Joakim Åhlund

Årets textförfattare och kompositör: Jason Diakité

Årets mest betydelsefulla konstmusikverk:

Fairlight - Trombonconcert nr 1 av Rolf Martinsson

Lifetime Achievement: Carl-Bertil Agnestic

2004

Årets textförfattare och kompositör: Per Gessle

Årets mest betydelsefulla konstmusik verk:

Hans namn var Orestes tonsatt av Daniel Börtz

Årets bästa svenska låt: *Ingen vill veta var du köpt din tröja*

skriven av Staffan Lindfors och Johan Kindblom

Årets största internationella framgång: *Toxic* skriven av Christian Karlsson, Pontus Winnberg och Henrik Jonback

Årets nykomling: José González

Lifetime Achievement: Povel Ramel

2003

Årets bästa svenska låt/verk: *Anyone Of Us*

Jörgen Elofsson, Per Magnusson och Davis Kreuger

Årets största internationella framgång: Jörgen Elofsson

Årets nykomling: Elin Sigvardsson

Årets textförfattare och/eller Årets kompositör: Jocke Berg

Årets mest betydelsefulla seriösa verk: *Röstens dotter* - Tommy Haglund

Lifetime Achievement: Benny Andersson och Björn Ulvaeus

OCH VINNAREN ÄR...

**SAMTLIGA MOTTAGARE AV MUSIKFÖRLÄGGARNAS PRIS
PRESETERAS PÅ www.smff.se**

Foto: Peter Hallbom

Prisstatyetten som delas ut till alla vinnarna är designad av Bertil Vallien.

smff

SMFF

Box 27327, SE -102 54, Sandhamnsgatan 79, +46(0)8 783 88 00, info@smff.se, www.smff.se

Om ni har nya kontaktuppgifter eller inte vill ha tidningen skickad till er, vänligen skicka ett mail till uppdatera@smff.se